

Висновки і пропозиції. Зазначені функції сучасних іммобілізованих ферментних препаратів та їхній вплив на поліпшення виробничих, господарських і економічних показників незаперечно доводять обґрунтовану потребу їхнього використання в технології годівлі тварин. Конструювання стійких до зовнішнього впливу ензимів пролонгованої дії дозволить значно підвищити ефективність використання ферментних препаратів, які застосовуються у тваринництві. Тому перспективним напрямом досліджень є розробка способів підвищення стабільності екзогенних ферментних препаратів, які використовуються у тваринництві, та наукових основ застосування їхніх іммобілізованих форм у годівлі тварин.

УДК 636.633.2

Дичок М.Ю. студентка II курсу спеціальності «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»

Науковий керівник – Бучковська В.І., кандидат с.-г. наук, доцент
Подільський ДАТУ, Кам'янець-Подільський, Україна

ХАРАКТЕРИСТИКА ЗЕЛЕНИХ КОРМІВ

На зелений корм вирощують однорічні й багаторічні бобові та злакові культури – люцерну, конюшину, кукурудзу, сорго, суданську траву та ін. Згодовують їх в основному в скошеному стані.

Зелений конвеєр може бути природний, штучний і комбінованого типу. Природний конвеєр – це заплавні суходільні луки, лісові поляни, вирубки, степові, перелогові й лиманні ділянки. Такий конвеєр організують у господарствах, які мають значні масиви різноманітних природних кормових угідь. Штучний конвеєр базується на сіяних кормових культурах – багаторічних і однорічних травах та їх сумішках, коренебульбоплодах, баштанних і силосних культурах. Конвеєр комбінованого типу поєднає природні кормові угіддя й сіяні кормові культури.

Ранньою культурою, що використовується в тваринництві у системі зеленого конвеєра, є озиме жито. У середній смузі країни як рання культура практичне значення має кормова капуста, яка дає високі врожаї. Через підвищену вологість (85-88%) її рекомендується згодовувати великій рогатій худобі й вівцям у суміші з сухими кормами. Для свиней поряд з іншими кормовими культурами висівають ріпак.

Культурні пасовища. Важливою ланкою зеленого конвейера є культурні пасовища, які часто можуть бути єдиним джерелом зеленого корму для худоби. Особливо високоефективні зрошувані культурні пасовища. Такі угіддя за продуктивністю і собівартістю зеленого корму не мають собі рівних.

Довгорічні культурні пасовища – це пасовища із сіяних трав, огороджені й розбиті на загони. У кожному загоні худоба перебуває протягом трьох-чотирьох днів, причому на кожний день електропастухом відгороджують відповідну ділянку загону й організують тут так зване порційне випасання худоби по 3-5 год два рази за добу. Склад травосумішок, які використовуються на таких пасовищах, залежить від ґрунтових і кліматичних умов. Звичайно травосумішка

складається з трьох-п'яти компонентів. За літній період кожний загін спасують за 4-5 циклів. Площа загону для стада корів має становити 4-5 га. При зрошенні врожайність таких пасовищ за сезон становить 350-500 ц. На 1 га їх можна прогодувати до п'яти корів.

Для підтримання високої продуктивності пасовищ треба систематично підживлювати рослини мінеральними добривами, підкошувати нез'їдені залишки й додержувати правил спасування.

Переводити тварин після стійлового періоду на пасовище слід поступово протягом 10-15 днів. Якщо в травостой багато бобових, трав, випасання тварин можна починати тільки після того, як зійде роса, попередньо підгодувавши їх скошеною масою в стійлі або випустивши на спасену ділянку. Напувати їх слід через 1-1/2 год після випасання. Якщо не додержувати цих правил, тварини можуть захворіти на тимпанію.

УДК 636:633.28

Дишкант А. В. студентка III курсу спеціальності «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»

Науковий керівник – Бучковська В.І., кандидат с.-г. наук, доцент
Подільський ДАТУ, Кам'янець-Подільський, Україна

СИЛОС: СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБНИЦТВА, ЗБЕРІГАННЯ ТА ОЦІНКА

Протягом століть в якості основних соковитих кормів для молочних корів незмінно виступають силос і сінаж, а їх поживна цінність і якість є вирішальними факторами при формуванні продуктивності тварин.

Слід звернути увагу, що продуктивність тварин на 70-80% залежить від годівлі, 20-30% від генетичного потенціалу та 5-10% від умов утримання тварин.

Силосування зелених кормів супроводжується меншими втратами поживних речовин, зокрема протеїну (білку), ніж при сушінні на сіно.

Силос – це законсервований в анаеробних умовах та кислому середовищі соковитий корм.

У основі силосування лежить переважно молочнокисле бродіння. При зброджуванні цукру, наявного в сировині, що силосується, в готовому кормі накопичуються молочна і оцтова кислоти. Молчнокисле бродіння інтенсивно проходить в анаеробних умовах при достатньому вмісті в масі цукру, в залежності від цього мінімуму всі рослини поділяються на ті що легко силосуються – кукурудза, гичка буряка, сорго, соняшник під час цвітіння, зелена маса злакових трав. Важко силосуються – озимий ріпак, жито, вика до цвітіння, горох в фазі цвітіння. Не силосуються – люцерна, еспарцет, конюшина, соя, кропива, просо.

Процес силосування складається з таких технологічних операцій: скошування, подрібнення маси, навантаження її на транспортні засоби, транспортування, закладання в сховище з одночасним ущільненням, герметизація сховища.

Отже є два способи силосування: холодний та гарячий

При холодному способі силосування дозрівання силосу йде при помірному підвищенні температури, що доходить в деяких шарах корму до 40°C;